

8. Pastoor De Vries, toen pastoor van de parochie Sint Petrus Banden, schrijft over de verwoesting van de Oirschotse Sint Pieter in het Liber Memorialis het volgende.

pastoor De Vries

'1944 is een rampjaar voor Oirschot. Na een tiendaagse beschieting door de Engelsen, die aan de zuidzijde van het Wilhelminakanaal lagen, stortte de fiere Oirschotse toren op 2 oktober 'smiddags om circa half 3 voor een derde naar beneden. Om twaalf uur van dezelfde dag werd de kerk in brand geschoten. Heel de kerk brandde uit met heel haar kostbare inhoud: de prachtige koorbanken, preekstoel, kunstvolle koorbalustrade met de beroemde slapende Franciscus, de kruisweg, mooie gotische biechtstoelen. Alles ging in vlammen op en er bleef niet één klein stukje ter herinnering over.

Tranen in de ogen

Met verslagenheid, met tranen in de ogen stonden de parochianen dit verschrikkelijke schouwspel hunner brandende kerk te aanschouwen. Het blussingswerk werd zeer bemoeilijkt, doordat de kerk tijdens de brand nog werd beschoten met granaten, waardoor een jongeman, Jan Schoenmakers uit de Nieuwstraat, die nog even tevoren ijverig had meegeholpen om nog te redden wat er te redden was, werd gedood, terwijl nog iemand anders zwaar gewond werd.

Van 3 tot 24 oktober moest heel het centrum van het dorp ook nog evacueren. Gevolg plundering door de bezetter.

Daags daarna, op 3 oktober, moest op bevel van de Duitsers heel de parochie evacueren. Met have en goed trok de droeve stoet weg naar Spoorndonk, Oisterwijk, Haaren, Udenhout en Boxtel. Tot aan 24 oktober stonden de huizen open voor de Duitsers ter plundering, waar ze een goed gebruik van hebben gemaakt. Vele mensen waren alles kwijt en ook de pastorie heeft er zijn aandeel in gehad. Van 20 september tot aan de dag der bevrijding lag het dorp onder het granaatvuur van de Engelsen, die de Duitsers uit Oirschot moesten verdrijven. Als ze nog niet geëvacueerd waren sliepen de mensen in de kelders. Ook de pastorie kreeg een tiental voltreffers en 10 personen werden gedood.

Groot was de vreugde op Bevrijdingsdag 24 oktober

Het waren zware tijden die we meemaakten en de vreugde was groot toen op 24 oktober de eerste Engelsen Oirschot binnen kwamen. Viereneenhalfjaar hadden we onder de onvergetelijke zware druk van de Duitsers gezeten, die ons op allerlei manieren hebben vertrappt en verguisd. Nu gaan we met vereende krachten heropbouwen. God zegene ons werk', aldus een beschrijving van pastoor de Vries in het Liber Memorialis van de parochie.